

ESAD KURTOVIĆ

Dubrovačka građa o Onogoštu u srednjem vijeku

Apstrakt: Blizina Dubrovnika i smještaj na važnom karavanskom putu omogućili su da se očuva veći broj informacija o Onogoštu u razvijenom srednjem vijeku. Iako su dijelom poznati ovo su pokazatelji koji će istraživačima Onogošta proširiti i obogatiti polaznu osnovu u budućim pristupima. Prezentirane informacije na ovom mjestu nisu rezultat sistematskog istraživanja niti obuhvataju sve što ima i što se može pronaći o Onogoštu u Državnom arhivu u Dubrovniku. Na ovom mjestu one predstavljaju poticaj za daljnje istraživanje i prikupljanje. Prezentirana dokumentacija dijelom je poznata u literaturi, u cjelini, izvodima, spomenima, signaturama ili je potpuno nepoznata. Na ovom mjestu je iznova čitana bez uspoređivanja sa ranijim izdanjima ili apostrofiranjima jer ne pretendira na metodološki urnek objavljivanja građe.

Ključne riječi: Onogošt, Državni arhiv u Dubrovniku, Srednji vijek

Abstract: Onogošt's proximity to Ragusa and its location on a very important caravan route have enabled the preservation of a greater number of sources about the history of this settlement in the late Middle Ages. Even though they are partially known in historiography, these documents will expand and enrich the available materials for researchers of Onogošt's history, serving as an improved starting point in their future approaches to the topic. The presented information is not a result of systematic research nor does it encompass all that exists or could be found about Onogošt in the Dubrovnik State Archives. Here they represent a stimulus for further research and gathering of sources. The published documentation has at least partially been included in the available historiographical literature, integrally, in excerpts, mentions, citations, or is completely unknown. Here it has been transcribed anew, without comparison with previous editions or additional suggestions, as it does not pretend to be a methodological model for the publishing of sources.

Key words: Onogošt, Dubrovnik State Archives, Middle Ages

Informacije o Onogoštu u Državnom arhivu u Dubrovniku poznate su preko većeg broja literaturnih pristupa. Najvećim dijelom radi se o kraćim spomenima ili fragmentima ispisa kojima je znanje o ovom vrlo važnom području dosta obogaćeno. To su informacije bez kojih bi ovo područje bilo slabije poznato, uostalom kao i većina u historiji srednjega vijeka značajnih krajeva i naselja na istočnoj jadranskoj obali. Smještaj na vrlo važnom karavanskom putu i blizina Dubrovnika omogućili su raznovrsne veze, kontekste i pozicioniranja koje prepoznajemo kroz prizmu ponuđenih informacija. Područje Onogošta i njegovi stanovnici se otuda spominju u skoro svim serijama Dubrovačkog arhiva. U obzir su uzete i informacije u kojima ovo područje nije direktno navedeno ali su spomenuti akteri koji su zasvjedočeni drugim dokumentima da su iz Onogošta. Ponuđeno je 50-tak informacija iz vremenskog perioda 1341-1491. godine. Za očekivati je da će struka i ljubitelji prošlosti Onogošta, Nikšića i nikšićkog područja pronaći u ovim informacijama polazište za svoja daljnja istraživanja. Prikupljene informacije složene su hronološki a kraći regist samo je polazna informacija za prepoznavanje radnje.

1341.

(Prodaja konja)

“Radoslauus Goysich de Anagasti facit manifestum quod vendidit ad carrum secundum consuetudinem ciuitatis Lepačino de Draseç unum suum equum pili rubei pro yperperis viginti, que recepisse ab eo ut confessus fuit. Presente Liuboe Turdaulich de Ragusio dicente et asserente cognoscere ipsum Radoslauum” (30.05. 1341.g.), Div. Canc., XIII, 10.

1352.

(Ugovor o službi)

“Voycus Pribetich de Anagast facit manifestum quod ipse promittit et se obligat stare debere cum Dragossio capellario in arte capellarie hinc ad IIII^{or} annos et ab ipso non discere aliquo modo et omnibus eius mandatis obedire, eundo, redeundo et stando ac etiam omnia eius bona saluare et custodire et de ipsis furtum non facere nec promitti facere suo posse. Et ipse Dragos promissit eidem Voycho quod ipse docebat ipsum artem capellarie et dabit sibi victum, vestitum et calciamenta usque ad dictum terminum. Et completo termino dabit sibi consuetudinem artis predictae” (29.1. 1352), Diversa Cancellariae, XVII, 19.

1355.

(Izjava o jemstvu za vraćanje novca)

“Vitoe Nixich, Belloe Ninoeuich, Cres Craislauich, Utiesen Negoeuich, Çuetan Pitiça, Milos Preislauich, Utesen Hichliçich} de Anagast faciunt manifestum quod ipsi

promittunt et se obligant Junio de Grubessa quod Nineç Nixich dabit et soluet eidem Junio yperperos XVIII usque ad Natiuitatem. Et si ipse non soluet quod ipsi soluere teneatur dictos yperperos XVIII usque ad Carnispruium ad meliorem se tenendo. Renuntiantes. Et sit per apthai” (26.9. 1355), *Diversa Cancellariae*, XVIII, 85v.

1356.

(Ugovor o prodaji tovarne životinje)

“Liuboe Bosenouich de Anagast facit manifestum quod ipse vendidit Mayse homini Maroe Martolice ad carum secundum consuetudinem Ragusii salmerium I cum aliquentulo auincule sinistre incisae pro yperperis quinque et dimidium, quos ipse fuit contentus et confessus habuisse et recepisse ab ipso” (8.5. 1356), *Diversa Cancellariae*, XVIII, 124.

1356.

(Ugovor o prodaji tovarne životinje)

“Bratoy Dobreçeuich de Anagast facit manifestum quod ipse vendidit ad carum Radosclauo Sorotich de Brenno secundum consuetudinem Ragusii salmerium unum pro yperperis quinque, quos ipse fuit contentus et confessus habuisse et recepisse a dicto emptore” (8.5. 1356), *Diversa Cancellariae*, XVIII, 124.

1370.

(Ugovor o službi)

“Ego quidem Ratcha filia Bogauç de Anagast confiteor quod loco me et opera mea ad standum cum Nicolija de Jadra habitator Ragusii usque ad annos V proxime futuros. Qui promicto legaliter seruire et obedire in omnibus mandatis suis in eundo, stando et redeundo et res et bona sua custodire et saluare et de ipsis furtum seu fraudem non facere nec volenti facere consentire. Et hoc ideo quia ipse Nicholija promisit michi dare victum et vestitum ei in fine termini dare yperperos IIII. Ser Nicolaus de Çauarincho iudex et ser Andreas de Ragnina testis” (13.3. 1370), *Diversa Notariae*, IX, 4v.

1372.

(Ugovor o službi)

“Ego quidem Priboe Lieuich de Anagast confiteor quod Staniçam filiam meam ibidem presentem et volentem dedi et locaui Milosio et Ponosio fratribus Lylegouich usque ad annos quinque proxime futuros quibus ipsa seruiet legaliter et omnia eorum bona saluabit et custodiet de ipsis furtum vel fraudem faciet nec consentire alicui volenti facere. Et hoc imo quia ipsi promiserunt dictam Stanislauam [?] vestire et

nutrire decenter toto dicto tempore et michi dare pro toto dicto tempore perperos VIII de quibus perperos VIII ego habui et recepi ad presens ad dictis Milosau et Polnosio perperos II, de quibus perperos II Putnich staționarius se constituit pleçium usque ad unum annum quod ipsa non aufugiet ab ipsis. Et ego Priboe pater dicte Staniçe me constituo pleçium si dictam mea filia aufugeret ab ipsis dictum terminum vel faceret aliquo dampnum” (25.11. 1372), *Diversa Notariae*, IX, 62v.

1373.

(Ugovor o službi)

“Ego quidem Pribislaus Radoslauich de Anagast confiteor quod loco me et opera mea Radoe pellipario usque ad annos sex proxime futuros. Et hoc imo quia dictus Radoe promisit me docere artem suam et in fine termini michi dare omnia capita feramentorum artis secundum consuetudinem Ragusii ac michi dare victum et vestitum decenter etc.” (23.4. 1373), *Diversa Notariae*, IX, 75v.

1376.

(Ugovor o službi)

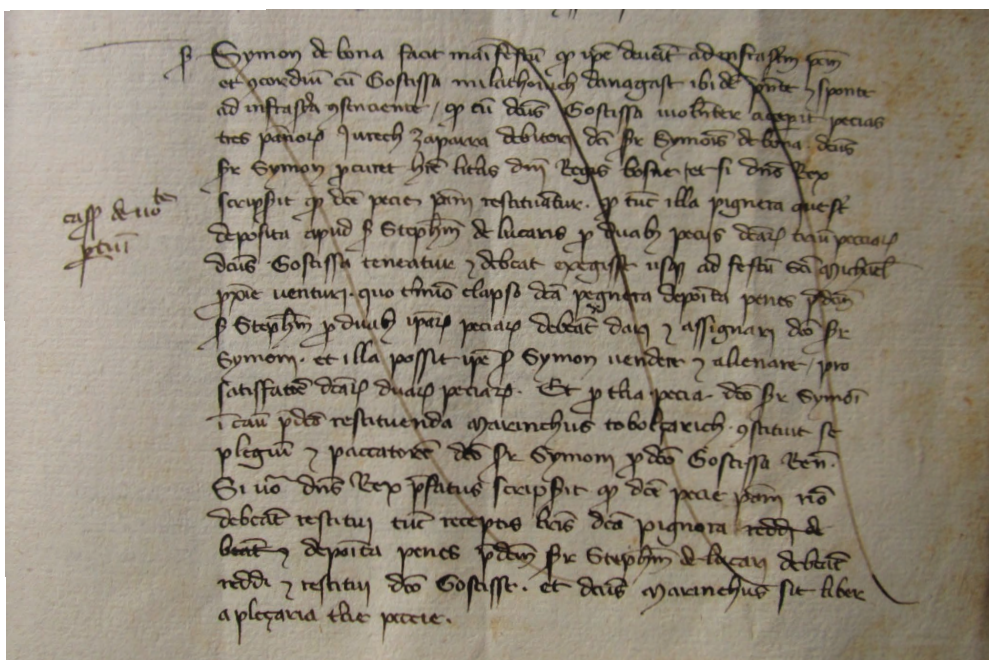
“Roslaua filia Gini de Anagost facit manifestum quod ipsa locat se et opera sua Gino Lesseuich stacionario usque ad duos annos proxime venturos, promittens et se obligans obedire omnibus suis mandatis eundo, stando et redeundo et bona ipsius custodire et saluare et de ipsis furtum seu fraudem aliquam non facere nec volenti facere consentire. Et hoc imo quia dicta Roslaua fuit confessa se habuisse et recepisse a dicto Gino pro completa solucione sui sallarii dictorum duorum annorum yperperos V. Et ipse Ginus promisit sibi dare interim condecenter et tres tunicas de modrina et tres camisias. Et Pripchus Ginouich et Obrad Ginouich fratres dicte Roslause constituunt se fideiissores et pagatores pro dicta Roslause ambo simul et quolibet eorum insolidum ipsi Gino de dictis yperperis V quos sibi Gino promittunt ipsi fideiissires statim soluere per apthay renuntiantes ad melius se tenentem” (3.10. 1376), *Diversa Cancellariae*, XXIV, 180v.

1387.

(Ugovor o vraćanju tkanina)

“Ser Symon de Bona facit manifestum quod ipse deuenit ad infrascriptum pactum et concordium cum Gostissa Milathouich Danagast [?: *d'Anagast*] ibidem presente et sponte ad infrascripta consentiente quod cum dictus Gostissa violenter acceperit pecias tres pannorum Jurech Zaparra debitori dicti ser Symonis de Bona, dictus ser Symon procuret habere literas domini regis Bosne. Et si dominus rex scriperit quod dicte pecie panni restituantur, quod tunc illa pignera que sunt deposita apud ser Stephani de Lucaris pro duabus peciis dictarum trium peciarum, dictus Gostissa

teneatur et debeat exegisse usque ad festum sancti Michaelis proxime venturi, quo termino elapso dicta pignora deposita penes predictum ser Stephanum pro duabus ipsarum peciarum debeant dari et assignari dicto ser Symoni et illa possit ipse ser Symon vendere et alienare pro satisfactione dictarum duarum peciarum. Et pro tertia pecia dicto ser Symoni in causa predictam restituenda Marinchus Tobolçarich constituit se plegium et paccatorem dicto ser Symoni pro dicto Gostissa. Renuntiando. Si vero dominus rex prefatus scripsit quod dicte pecie panni non debeant restitui tunc receptis literis, dicta pignora deposita penes predictum ser Symoni de Lucari debeant reddi et restitui dicto Gostisse et dictus Marinchus sit liber a pleçaria tercię peccie” (24.8. 1387), Diversa Cancellariae, XXVII, 27.

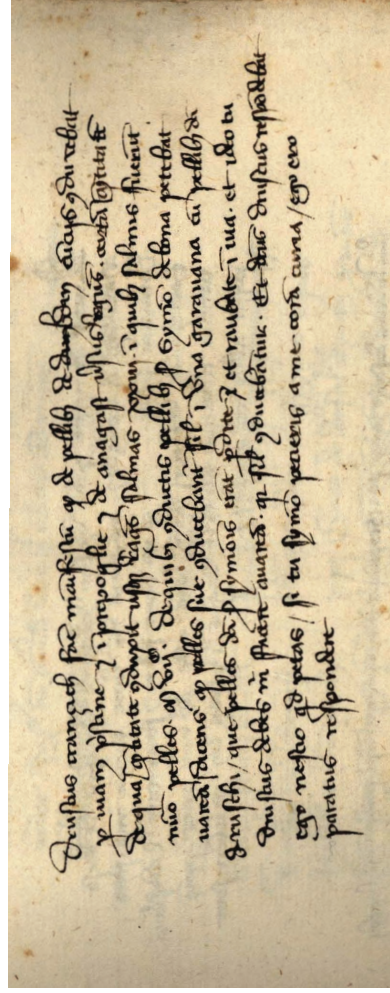

Diversa Cancellariae, XXVII, 27.

1387.

(Izjava o prijevozu robe)

“Druscus Crançich facit manifestum quod de pellibus de cunciis conducebat per viam Pristine et in Prepoglie et de Anagast versus Ragusium certam quantitatem, de qua quantitate conduxit usque Ragusium salmas XXIII in quibus salmis fuerunt numero pelles MVIIC. De quibus conductis pellibus ser Symon de Bona petebat varream dicens quod pelles sue conducebantur similiter in una garauana cum pellibus dicti Druschi, que pelles dicti ser Symonis erant perditę et raubate in via et ideo: Tu Druscus debes michi facere auaream, quia similiter conducebantur. Et dictus Druscus respondebat: Ego nescio quod petas, si tu Symon petieris a me coram curia, ego ero paratus respondere” (15.10. 1387), Diversa Cancellariae, XXVII, 45.

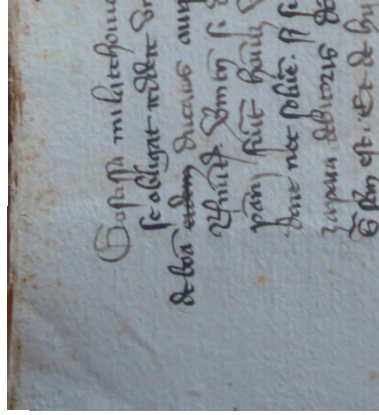
Duxus itaque sic mansit qd de pelli qd duxus et duxus
 de manu piane i ptopogile 7 de anagast uisilegus. ex duxit i
 de qua p hanc duxit uisilegus p hanc p hanc p hanc p hanc
 nio p hanc p hanc. De quibus duxit uisilegus p hanc p hanc p hanc
 uinea facens qd p hanc p hanc p hanc p hanc p hanc p hanc p hanc
 duxit qd p hanc p hanc p hanc p hanc p hanc p hanc p hanc p hanc
 duxit qd p hanc p hanc p hanc p hanc p hanc p hanc p hanc p hanc
 ego nescio qd p hanc p hanc p hanc p hanc p hanc p hanc p hanc p hanc
 paratus respondere

Diversa Cancellariae, XXVII, 45.

1387.

(Izjava o obavezi vraćanju tkanine ili novca ukoliko se pokaže potrebnim)

“Gostissa Milarchouich de Anagast facit manifestum quod ipse se obligat redere unam petiam panni floreti aut dare et soluere ser Symoni de Bona ducatos auri viginti tres menses V proxime venturos per apthay renuntiando. Verum tanquam, si dictus ser Symon reperierit quod dicta peccia panni fuerit hominem Volchi, dictus Gostissa non teneatur aliquid dare nec soluere, scilicet, si reperierit quod fuerit peccia panni Jurech Zapara debitoris dicti ser Symonis, tunc soluere teneatur ut supra scriptum est. Et de hiis fali ad diferendum cuius fuerit ipsa peccia credatur dictus ser Symoni” (6.11. 1387), Diversa Cancellariae, XXVII, 54v.

Gostissa milarchouich
 se obligat redere ser
 Symoni de Bona ducatos auri
 viginti tres menses V
 proxime venturos per
 apthay renuntiando. Et
 si reperierit quod dicta
 peccia panni fuerit
 hominem Volchi, non
 teneatur aliquid dare
 nec soluere. Et si
 reperierit quod fuerit
 peccia panni Jurech
 Zapara debitoris dicti
 ser Symonis, tunc soluere
 teneatur ut supra
 scriptum est. Et de hiis
 fali ad diferendum
 cuius fuerit ipsa
 peccia credatur dictus
 ser Symoni.

Diversa Cancellariae, XXVII, 54v.

1388.

(Prodaja magarca)

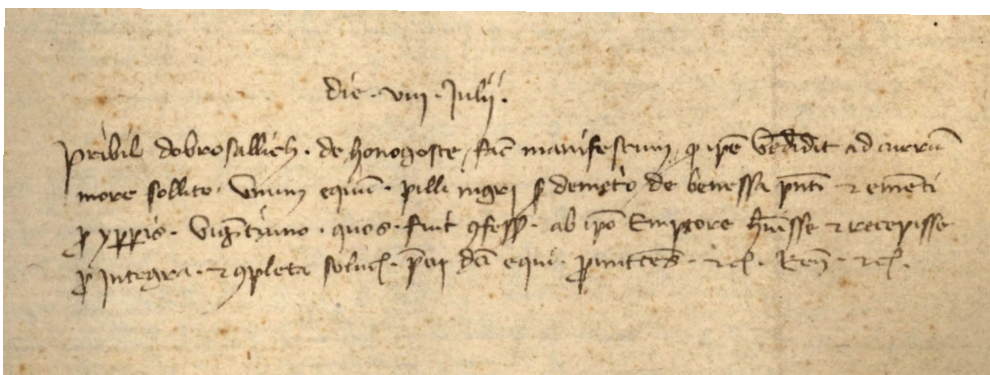
“Rados Burinich de Negosta [tako] facit manifestum quod ipse vendit ad currum more sollito Pribilo Iuanouich, presenti et acceptanti unum asinum somerium ipsius

Rados pro perperis III^{or} grossos III, quos confessus fuit a dicto emptore pro precio dicti assini habuisse et recepisse. Renuntiando etc. Promittens etc.” (19. 12. 1388), *Diversa Cancellariae*, XXVII, 183.

1392.

(Prodaja konja)

“Pribil Dobrosallich de Honogoste facit manifestum quod ipse vendidit ad currum more sollito unum equum pilli nigri ser Demetrio de Benessa, presenti et ementi pro yperperis viginti uno, quos fuit confessus ab ipso emptore habuisse et recepisse pro integra et completa solutione precii dicti equi. Promittens etc. Renuntiando etc.” (8.7. 1392), *Diversa Cancellarie*, XXX, 124.

Diversa Cancellarie, XXX, 124.

1398.

(Prodaja kobile)

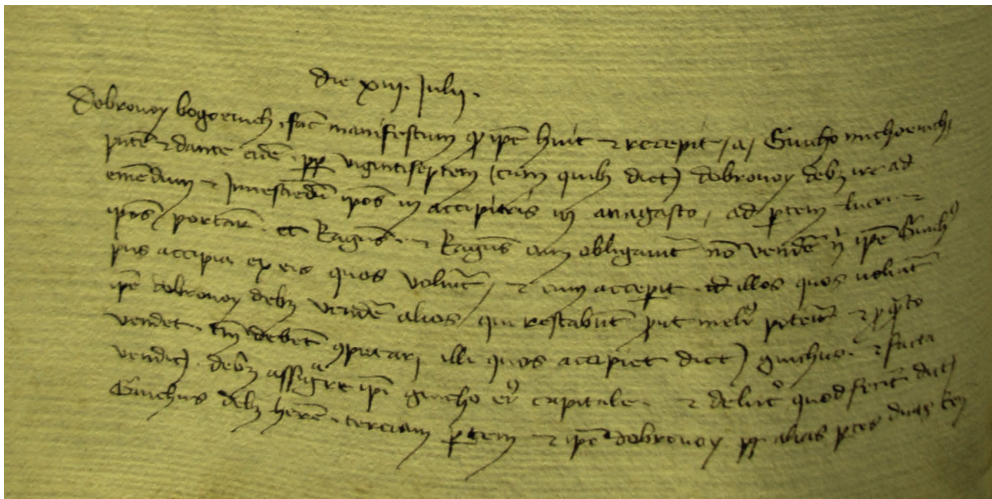
“Braycho Gradetich de Onogosta vendidit et dedit Radochne Radozich unam equam bayam brunam cum perua stella in fronte precio yperperorum sedecim et fuit confessus recepisse precium ab ipso Radochne et promisit ipse Braycho de deffendendo etc. Renuntiando” (1.5. 1398), *Diversa Cancellariae*, XXXII, 136v.

1398.

(Trgovačko društvo)

“Dobrouoy Bogoeuich facit manifestum quod ipse habuit et recepit a Giucho Michoeuich presente et dante eidem perperos viginti septem cum quibus dictus Dobrouoy debet ire ad emendum et inuestiendum ipsos in accipitris in Anagasto ad partem lucri et ipsos portare Ragusii et Ragusium eum obligauit non vendere nisi ipse Giuchus prius accipit ex eis quos voluerit et eum acceperit illos quos voluerit ipse Dobrouoy debet vendere alios qui restabunt prout melius poterit. Et pro quanto vendit eum debent comprari illi quos accipiet dictus Giuchus. Et facta vendicione

debet assignare ipsi Giucho eius capitale et de lucro quod fecint dictus Giuchus debet habere terciam partem et ipse Dobrouoy alias partes duas. Renuntiando” (13.7. 1398), Diversa Cancellariae, XXXII, 162v.

Diversa Cancellariae, XXXII, 162v.

1400.

(Testament, Onogošt nije spomenut, već Ugrin Radinović, Gostiša Milatović/ Milatković i Vladoje Milatović za koje je na drugim mjestima zabilježeno da su iz Onogošta)

“Testamentum Hostoye Millatchouich. MIIII^C, indictione VIII, die XIII mensis maii, Ragusii. Coram suprascripto domino Rectore et juratis iudicibus ser Marino de Bodaçia et ser Paulo de Gondulla nos Obbrad ortarius et Bochxa Dragullinouch testes jurati de veritate dicenda nostro sacramento testificamur quod Hostoya Millatchouich in nostra presentia fecit suum ultimum testamentum in scriptis presentatum sic dicens: MIIII^C adi VIII de magio. Io Ostoya Milatchouich facio mio ultimo testamento cum bona et sana memoria. In prima volo et lasso per primicia et decima a sancta Maria minor grossi VI, dieme dar Dabisiu Millunouchi perperi VII, dieme dar Pribislau lo qual sta in chaxa de Obrad orter perperi VII, dieme dar Radoue Bisia et Bogdaneç filio de Petre grossi VII, dieme dar Radouçe Milin grossi VI, dieme dar Gostissa Millatouich perperi XVIII, dieme dar Vladoie Millatouich per archo I [uno] grossi XXX, dieme dare Radouan cum so fiollo perperi III grossi II, dieme dar Ugrin Radinouich perperi IIII, die me dare Radich Chutitnich perperi XII, dieme dar Hostoya filio de Milchsa Starçich perperi X per gran che li agio dado, dieme dar Clapeç Drobnanch perperi XII et agio in chaxa mia la che [175v] agio stado selle II de chauallo, ramin I de ferro et schani III et chassa I cum massaria et tolle V et vollo et lasso a frar mio Vlcoie selle II et altre conse che sono a Vlcoie, in chaxa voio che leua Velna perche me impresta per fito de chaxa, grossi XXXII

et çoche roman per tratta mia voio che sia tutto de Velna mulier mia. Et per quisti lasso pitropi mei Bogoe sartor et Butcho Chiethoe et don Radouan. Hoc autem testamentum etc.” (12.5. 1400), Testamenta Notariae, VIII, 175v.

1401.

(Ugovor o prijevozu robe)

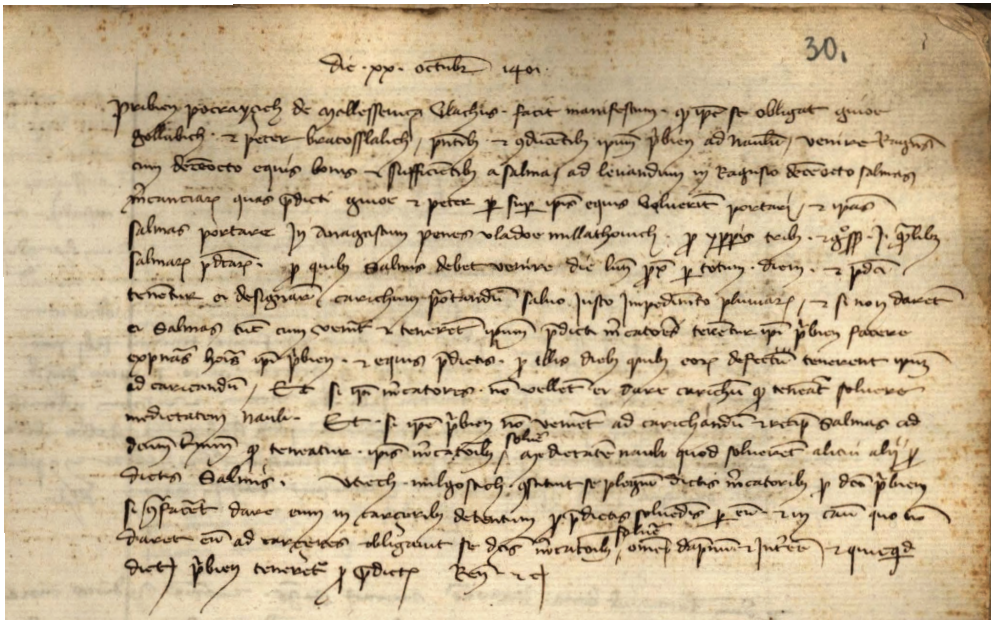
“Cribeglan nepos Ugrini Radinouich et Radoslauus Vladioeuch} de Anagasto, vlachi, faciunt manifestum quod ipsi promictunt et se obligant ser Volçio de Babalio, ser Nicholao P. de Gondola, Ziucho Dobroyeuch, Xuro Stechouich et sociis mercatoribus ire ad Ciuitatem Vetrem die crastina sonto prandio XVI mensis presentis et ubi caricare super equos et cobillas suas salmas octuaginta pannorum et alliarum mercanciarum et illas deferre ad parte Sclauonie ad locum dictum Lim ad eclexia sancti Petri vel ad locum vocatum Pribilchuchinich, prout dictis merchantibus placuerit velle ire cum hiis pactis et condicionibus, videlicet, quod predicti Cribiglan et Radoslauus ad meliustenendum promittunt [15] dictas mercancias conducere ad dicta loca vel unum ipsorum ad que vel quem placuerit dictis mercatoribus iure, libere et secure. Et si aliquod dampnum ad venerit per aliquos fures vel per homines predictorum conductorum promittit satisfacere et emendare super se, homines suos et eorum bona. Et si contingerit quod aliquod sforcium adumiret quod absit predicti conductores promittunt esse pro diuisione dictorum mercatorum et mercanciarum suarum et ipsi mercatores cum eis et usque ad mortem non auffuçere, scilicet, deffendere unus alterum et alter alterum quantum poterit. Et si dicti conductores aufugerint et relinquerint dictos merchantores vel contrafacierit in aliquo predictorum vel infrascriptorum promittunt de eorum here et homines suorum satisfacere. Item si per caxum foret quod dictis mercatoribus velet placeret pro aliquo nouo dum essent in viazio retrocedere Ragusium predicti vlachi conductores teneatur et debent illos mercatores, scilicet, mercancias reconducere Ragusium soluendo eis pro rata itineris. Et ipsi mercatores teneatur soluere pro naulo et nomine nauli cuiuslibet salme conducte ad loca predicta vel reportata Ragusium ut peditur pro rata perperos quinque et grossos decem. Renunciantes [15v]” (15.9. 1401), Diversa Cancellariae, XXXIV, 15-15v.

1401.

(Ugovor o prijevozu robe)

“Pribien Pocrayçich de Mallesseuiça vlachus facit manifestum quod ipse se obligat Giuoe Gollubich et Peter Bratossilalich presentibus et conducentibus ipsum Pribien ad naulum venire Ragusium cum decemocto equis bonis et sufficientibus a salma ad leuandum in Ragusio decemocto salmas mercanciarum quas predicti Giuoe et Peter super ipsis equis voluerint portari et ipsas salmas portare in Anagastum penes Vladoe Millathouich pro yperperis tribus et grossos I qualibet salmarum predictarum. Pro

quibus salmis debet venire die lune proxime per totum diem et predicti tenentur ei designari carichum portandum saluo justo impedimento plumarum et si non darent ei salmas tunc cum venerit et tenerent ipsum predicti mercatores terentur ipsi Pribien facere expensas hominis ipsi Pribien et equis predictis pro illis diebus quibus eorum defectu tenerent ipsum ad caricandum. Et si ipsi mercatores non vellent ei dare carichum quod teneatur soluere medietatem nauli. Et si ipse Pribien non veniret ad caricandum et recipiendum salmas ad dictum terminum quod teneatur ipsis mercatoribus soluere medietatem nauli quod soluerent alicui alii pro dictis salmis. Utiech Milgostich constituit se plegium dictis mercatoribus pro dicto Pribien si confaceret dare eum in carceribus detentum pro predictis soluendis per eum et in causa quo non daret eum ad carceres obligavit se dictis mercatoribus soluere omne dampnum et interesse et quicquid dictus Pribien teneretur pro predictis. Renuntiando etc.” (20.10. 1401), Diversa Cancellariae, XXXIV, 30.

Diversa Cancellariae, XXXIV, 30.

1403.

(Tužba)

“Petroe Chussidich de Anagosto coram domino Rectore ser Stephano de Lucaris conqueritur supra ser Marinum Petri de Gondulla venditorem salis, dicens hodie in slaniça ego dedi dicto ser Marino denarios pro VIII modiis salis et ipse Marinus noluit michi dare nisi VI modia et quia petebam reliqua duo modia, me verberavit cum pugnis et pillavit per capillos. Testes: Radochna mercator Radouçich, Bosidar mercator Drsoeuich” (29.1. 1403), Liber maleficiorum, I, 131v. Ispod: “Radochna

testis suprascriptus de veritate dicenda coram suprascripto domino Rectore et juratis iudicibus ser Andree de Volezio et ser Paulo de Gondulla examinatus et interrogatus super lamento suprascripto suo sacramento respondit dicens: Ego nescio aliud saluo quod hodie dum essem in slaniča salis audiui quod dictus Petroe petebat a dicto ser Marino II modia salis que dicebat ei soluisse plus eo quod receperit de salle et dictus ser Marinus dicebat videatis quod iste vult me fraudare et facere me culpabilem de II modia salis et sic in illis verbis dictus ser Marinus emanauit cum manu et percussit dictum Petroe in vultu. Interrogatus si scit aliquid de denariis et quantitatem datur per dictum Petroe dicto ser Marino respondit quod non interfuit quoniam dedit denarios”, isto. Ispod: “Die XXVI februarii: Sententiatum fuit dictus ser Marinus P. de Gondola per dominum Rectorem ser Marinum de Bona et iudicium curie in perperos sex”, Isto.

1403.

(Kupovina soli, Onogošt nije spomenut ali su akteri iz Onogošta zabilježeni u drugim ovdje prezentiranim dokumentima)

“Prima pars est de dando fidem Radoslao Vlodeuich nepoti Ugrini quod cum eius vlachis possit venire ut concessum est aliis ad accipendum et emendum de salle comunis nostri et vendendum res suas prout concessum fuit aliis” (16.8. 1403), Reformationes, XXXII, 164.

1403.

(Dozvola dolaska, Onogošt nije spomenut ali je akter iz Onogošta zabilježen u drugim ovdje prezentiranim dokumentima)

“Prima pars est de dando fidem personis et rebus et equis Ugrini Radinouich qui et que venient Ragusium et libere possint stare in Ragusio asquam impedimento. Et de Ragusio redire cum sale empto de comercli nostro libere et sicure a gentibus nostris” (21.10. 1403), Reformationes, XXXII, 175v. Sa strane: “Pro Ugrino Radinouich”, Isto.

1403.

(Zabrana dolaska, Onogošt nije spomenut ali je akter iz Onogošta zabilježen u drugim ovdje prezentiranim dokumentima)

Nije usvojen prijedlog: “Prima pars est de faciendo graciam filio Ugrini quod possit emere in Ragusio cum suis denariis et extrahere brachia CXL pani lane, biretis X, tacias tres argenti, peciam unam frustaney, perperis X sete et brachia XX sindonis, quas res predictas possit portare libere et sicure a gentibus nostris” (5.11. 1403), Reformationes, XXXII, 177. Usvojen je prijedlog: “Secunda pars est de non faciendo dictam graciam”, Isto. Sa strane: “Pro Ugrino”, Isto.

1408.

(Ugovor o prijevozu robe)

“Ugrin Radinouich de Onogosty et Obrad Vladoyeuich faciunt manifestum quod ipsi ambo invicem et quilibet eorum insolidum promictunt et se obligant Brancho Camarich et Dimitrio Glubsich, Dexin Nicholich et Paschoye Luce pro se et sociis ituris in presenti carauano portare centum viginti octo salmas cum suis equis bonis et sufficientibus usque ad ecclesiam sancti Petri de Limo absque aliqua gabella noua vel alia vana de nouo positorum. Et si aliquis dominus vel dominium poteret aliquam gabellam vel aliud tributum predicti Ugrin et Obrad promictunt et se obligant soluere de suo proprio et similiter omnia dampnum quod euenerit dicto carauano vel rebus et mercanciis ipsius carauani per furtum aliquod vel mala custodia. Et promictunt non relinquere aliqua occasione mercatores nec salmas, scilicet, deffendere a quacumque persona valente aliquam molestiam inferre. Et si per caxum fuerit quod dictis mercatoribus videretur reuertere Ragusii propter aliqua noua predicti Ugrin et Obrad teneantur reuertere et habeant solutione eorum pro rata vie. Qui mercatores tenentur soluere dictis Ugrin et Obrado pro qualibet salma yperperos sex, de quibus fuerunt confessi recepisse yperperos quatuor pro qualibet salma et residum habere debent cum aplicuerint ad locum Limi siue ecclesie sancti Petri. Renuntiantes” (17.9. 1408), *Diversa Cancellariae*, XXXVII, 111v.

1410.

(Tužba)

“Peticho Sredanouich conqueritur coram domino Orssio de Giamagno honor Rectore Ragusii supra Obrad Velladoeuich sta Anogasto, dicens quod dictus Obrad furatus fuit sibi unum bouem. Quod cum dicto Obrad fuerunt Pribisauo Brayacouich et Raticho Sladinouich et Vechie Sladinouich ad furandum sibi dictum bouem. Et hoc fuit de anno presenti et de menses octubris in loco dicto Aunogosto a Luco-uo. Item conqueritur supra Braglio Prodanouich dicens quod dictus Braglio abstulit sibi viginti castratos per vim et violentia in Onogosto tempore ut supra” (18.11. 1410), *Lamenta de foris*, II, 9.

1413.

(Tužba)

“Bositcho Pribilouich coram dominon Marino J. de Gradi Rectore conqueritur supra Radouin Radosaglich et Hobrad Nouachouich. Eo quia predicti per vim acceperunt sibi unum accipitrem. Et hoc fuit in Nanogost die XXX julii proxime preteriti. Testes: Radouan Ratchouich, Radepla Obradouich, Ziucho Tripunouich” (7.8. 1413), *Lamenta de foris*, III, 87.

1413.

(Ugovor o prijevozu robe)

“Stanoye Stanchouich de Maleseuuze vlach facit manifestum quod ipse promittit et se obligat Brathoslauo Predoyeuch et Anthoye et Braicho Bogoyeuch portare viginti sex salmas pannorum et aliarum mercium usque ad ecclesiam sancti Petri ad Limum aut ad viam Anagosti, aut ad viam Cernize ad voluntatem dicti Brathoslai et sociorum pro yperperos quinque et grossos quatuor pro qualibet salma. Et pro omni furto vel alio dampno predicti Brathoslauus et socii credantur et teneatur ipso satisfacere et emendare de suo proprio secundum aliqua exceptioni vel ocaxione. Renuntiando” (16. 9. 1413.g.), *Diversa Cancellariae*, XXXIX, 295.

1413.

(Ugovor o prijevozu robe, izostaje spomen Onogošta ali su akteri zabilježeni na drugom mjestu da su iz Onogošta)

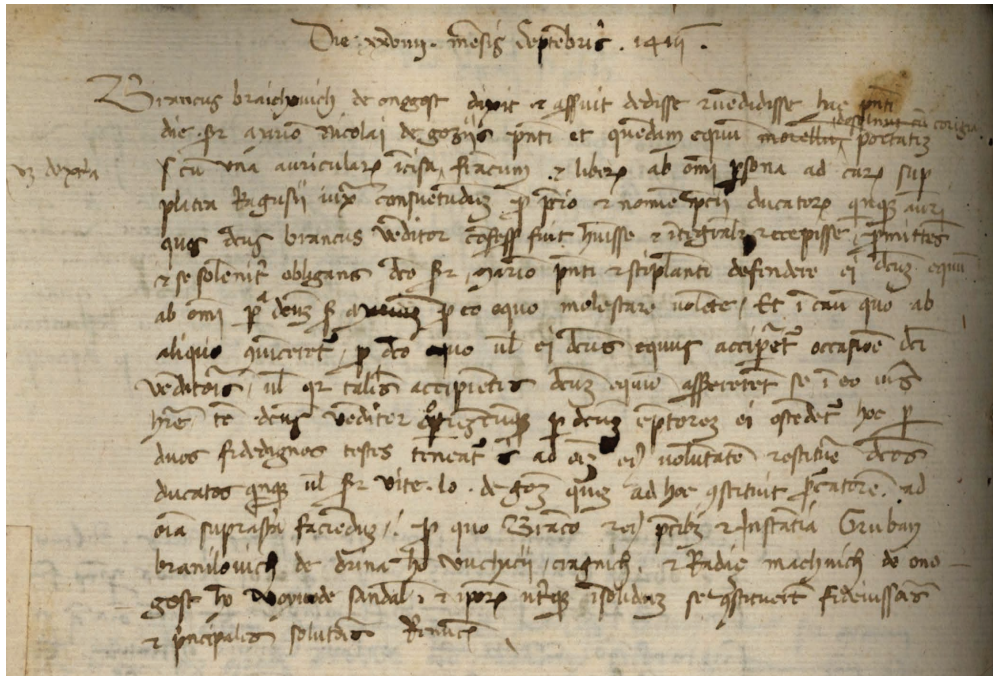
“Raichus Nicholich homo Ugrini facit manifestum quod ipse promittit et se obligat Marcho Milsich portare octo salmas pannorum et mercanciarum cum bonis equis usque ad locum Limi pro perperis septem qualibet salma. Cum pacto quod omne dampnum quod euenerit dictis salmis pro furtum vel alio modo dedit dictus Radich [tako] teneatur emendare de suo proprio. Renuntiando. Qui Raychus confessus est habuisse pro parte yperperis viginti octo. Renuntiando” (1.10. 1413), *Diversa Cancellariae*, XXXIX, 302.

1415.

(Ugovor o prodaji konja)

“Branchus Braichouich de Onogost dixit et asseruit dedisse et vendidisse hac presenti die ser Marino Nicolai de Goziis, presenti et quendam equum [prekriženo: *morelum*] dosolnum cum corigia portatim cum una auricularum incisa, videlicet, dextera, francum et liberum ab omni persona ad carum super platea Ragusii iuxta consuetudinem, pro precio et nomine precii ducatorum quinque auri, quos dictus Brancus venditor confessus fuit habuisse et integraliter recepisse. Promittens et se solemniter obligans dicto ser Marino presenti et stipulanti defendere ei dictum equum ab omni persona dictum ser Marinum pro eo equo molestare volente. Et in causa quo ab aliquo conuinceretur pro dicto equo vel ei dictus equus acciperentur occasione dicti venditoris vel quia talis accipientes dictum equum asserent se in eo ut supra habere tunc dictus venditor quocinescumque per dictum emptorem ei ostendetur hoc per duos fidedignos testes teneatur sibi ad omnem eius voluntatem restituere dictos ducatos quinque vel ser Vite Lo. de Goze Goze quem ad hoc constituit procuratorem ad omnia suprascripta faciendum. Pro quo Branco et eius precibus et instantia Gruban Branilouich de Drina homo Vuchacii Cragnich et Radič Machnich de Onogost, homo voyuode Sandal et ipsorum uterque insolidum

se constituerunt fideiussores et principales solutores. Renuntiantes” (29.9. 1415), Diversa Cancellariae, XL, 222v.

Diversa Cancellariae, XL, 222v.

1417.

(Ugovor o vraćanju mula)

“Volchoslauus Radouagnich d’Anagast promisit sua bona voluntate et ex certa scientia sollempniter per aptay renunciando reddere et restituere cum effectum hinc ad duos menses in mediate sequentes duos mulos Priboyo Medosseuich de Breno, qui mulo accepti furit dicto Priboio et subtracti Canale jam est unius annis. Pro quibus duobus mulis dictus Priboius dedit sibi dicto Volchossauo yperperis decem. Et in casu quod dictus Volchoslauus non daret dictos duos mulos ut supradicto Priboyo quod tunc Priboius possit petere a dicto Volchoslauo yperperis quinquaginta. Renuntiendo” (16.8. 1417), Diversa Cancellariae, XLI, 150v.

1420.

(Odluka o darivanju)

“Captum fuit de donando de denariis nostri comunis Ugrino Radinouich vallorem perperis decem et Raicho Pripcich vallorem perperis decem qui sunt in Canali cum exercitu voyuode Sandalis, videlicet, in illis rebus que domino Rectori videbuntur die de quibus fiat apodissia ad bechariam” (12.4. 1420), Consilium Minus, II, 122v.

1423.

(Tužba)

“Miochus et Branus fratres Iliich homines Angelini de Maxi coram domino Rectore ser Marino Ju. de Gondola conqueritur supra Obradum Belenich. Eo quia Obradus dicti actores dum esent in Anagost dixit Oliuero Operchien de Albania quod depredaretur dictis Miocho et Brano. Et sic dictus Oliuarius occaxione dicti Obradi depredatus fuit eis unum mulum et octo cuppellos salis et unam clamidem et unam tunicham et unum par caligarum, unam spatam et unum par bisacciarum, unam cinturam et unum marsupium. Testes: Dobricho Obradouich, Radmius Tuerdnich” (4.6. 1423), *Lamenta de foris*, V, 174v.

1427.

(Tužba)

“Budiuoi Bratodrasich coram nobili et sapiente viro domino Rectore ser Gauze de Poça conqueritur pro se et vice et nomine Stoisauu Tepse famuli Matchi de Curzola, supra certos homines Radiuoi Ugrinouich de Onogoste quos ipse non cognoscit. Eo quia his diebus propelapsis predicti accusati in Glute prope Magline pogle ipsos Budiuyum et Stoisauum verberauerunt et vulnerauerunt, videlicet, dictum Budiuyum in brachio sinistro cum corda et effusione magna sanguinis. Et violenter diripuerunt eis, videlicet, dicto Budiuyoy yperperos duos, panos decem et mediam de vino et medium caseum et opanchas et Stoisauo diripuerunt yperperos duos, bereta I valoris yperperorum IIII et camisiam et pannos lineos et opancas, cultellum et unum fazuolum valoris grossos nouem” (8.9. 1427.g.), *Lamenta de foris*, VII, 228v.

1429.

(Ugovor o dugu)

“Nicola Ceperlouich de Onogoschgie se et bona sua obligauit ser Jacobo de Prodanello pro yperperis XVIII grossos sex in hinc modum, videlicet, quia si in futurum ullo modo poterit reperiri quia equus quem dictus Nicola ad presens habet in Ragusio et quem equum dictus ser Jacobus intromittere fecit pro debito Vidaç Gostisich debitoris ipsius ser Jacobi in dictis yperperis XVIII grossos VI. Eo quia ipse ser Jacobus dixit dictus equum fore ex bonis dicti Vidaç debitoris. Quod dictus equus sit ex bonis dicti Vidaç siue ipse Nicola habeat quod quam ex bonis ipsius Vidaç. Quia idem Nicola sit principalis debitor dicto ser Jacobo in dictis yperperis XVIII, grossos VI. Renuntiando” (4.8. 1429), *Diversa Cancellariae*, XLV, 274.

1430.

(Kreditni ugovor)

“Nos Radossauus Bogcich et Ratchus Sladinouich} de Onogosta confitemur quod super nos et omnia bona nostra obligamus nos dare et soluere Nicole Mar. de

Nale yperperos viginti sex grossorum usque ad unum mensem proxime futuros. Et sit de presenti viaggio et si ultra etc. Tenendo se etc. Renuntiando etc. Judex et testis ut supra” (21.9. 1430), Debita Notariae, XIV, 432v.

1433.

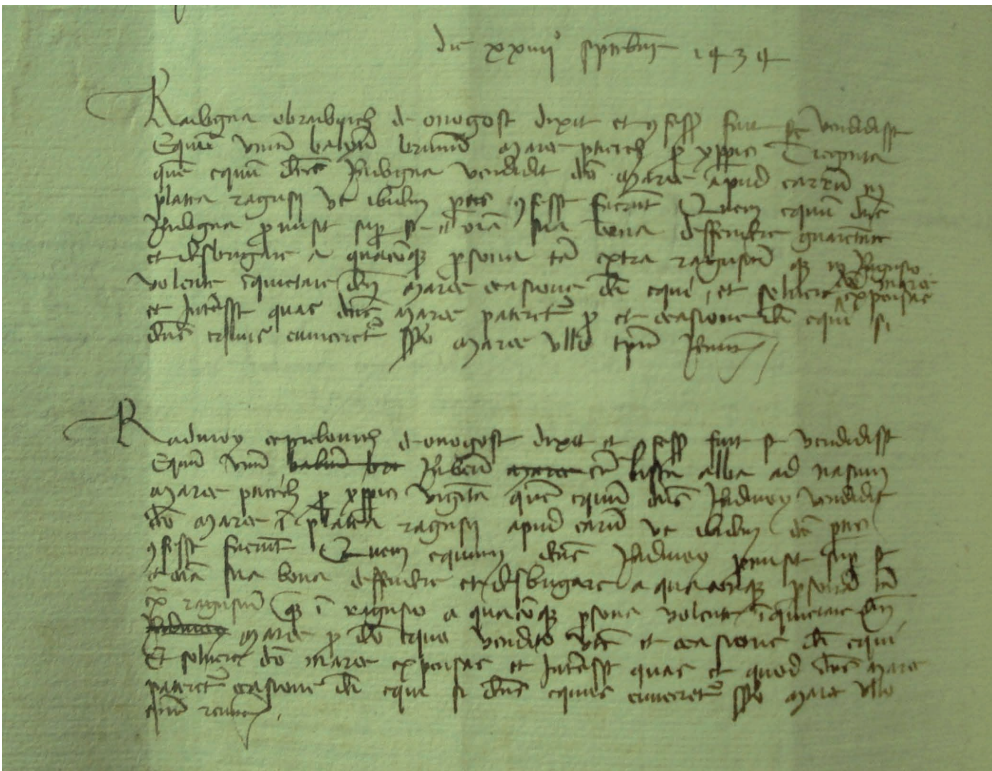
(Ugovor o službi)

“Radaz Pribisalich de Onogoste etatis legitime locauit se pro famulo Radano Clapcich petrario, presenti et conducenti, pro annos septem proxime futuros, promittens idem Radaz toto dicto tempore stare, morari, laborare et fideliter famulari cum ipso Radano et ab eo non aufugere non furtum seu damnum aliquam sibi facere et imo res et bona sua fideliter saluare et custodire more boni et fidelis famuli. Et versa vice dictus Radanus promisit [tako] Clapcich promisit dictum Radaz secum in domo toto dicto tempore tenere tam egrum quam sanum sibi que victum et vestitum prebere et pro eius salario et mercede sibi in fine dicti temporis, videlicet, quam ab eo recedet dare unam zupeta, unam clamidem de panno, unum biretum et caligas et de pluri capita singula artis sue predictae. Promittentes ambe partes predicta omnia et singula suprascripta attendere et invicem obseruare etc. Pro quo Radaz Radouin Tuerdisalich tinctor se constituit plegium et fideiussorem de omni furto quod sibi Radano comiteret. Renuntiantes” (8.12. 1433), Diversa Cancellariae, XLVIII, 12v.

1434.

(Prodaja konja)

“Radogna Obradouich de Onogost dixit et confessus fuit se vendidisse equum unum balyum brunum Maroe Pticich pro yperperis treginta. Quem equum dictus Radogna vendidit dicto Maroe apud carrum in platea Ragusii ut ibidem partes confesse fuerunt. Quem equum dictus Radogna promisit super se et omnia sua bona deffendere, guarentare et disbrigare a quacumque persona tam extra Ragusium quam in Ragusio volente inquietare dictum Maroe occasione dicti equi et soluere dicto Maroe expensas et interesse quas dictus Maroe pateretur pro et occasione dicti equi si dictus equus cumerietur suprascripto Maroe ullo tempore. Renuntiantes” (24.9. 1434), Diversa Cancellariae, XLVIII, 214v.

Diversa Cancellariae, XLVIII, 214v.

1434.

(Prodaja konja)

“Radiuoy Cepreleuich de Onogost dixit et confessus fuit se vendidisse equum unum rubeum cum cista alba ad nasum Maroe Pticich pro yperperis viginti. Quem equum dictus Radiuoy vendidit dicto Maroe in platea Ragusii apud carum ut ibidem dicte partes confesse fuerunt. Quem equum dictus Radiuoy promisit super se et omnia sua bona deffendere et disbrigare a quacumque persona tam extra Ragusium quam in Ragusio a quacumque persona, volente inquietare dictum Maroe pro dicto equo vendito ut supra et occasione dicti equi et soluere dicto Maroe expense et interesse quas et quod dictus Maroe pateretur occasione dicti equi si dictus equus cumerietur suprascripto Maroe ullo tempore. Renuntiantes” (24.9. 1434), Diversa Cancellariae, XLVIII, 214v.

1434.

(Tužba)

“Nicola et Bosidar et Bosigchus Radognichi fratres coram domino Rectore ser Alouixio de Goze conqueruntur supra Radinchum Vuchosalich, Radoe et Verchoe et Oliuerium Olchouich homines voyuode Sandagl. Eo quia per vim sibi acceperunt

iperperis centum quinquaginta et arma et ensis valoris quinquaginta computatis vestimentis de dorso. Et fuit in Onogoste die XV mensis septembris” (4.10. 1434), *Lamenta de foris*, X, 300v.

1437.

(Prodaja mule)

“Bosidar Giuroeuich de Anogasta sint homo comitis Stefani vendidit unam mulam Obrato Miloseuigh pro iperperis viginti grossos de Ragusio et dedit ei dictam mulam pro bono et sano. Item promisit sibi de euictione et defendere ab omni persona sub pena dampni et interesse et confessus fuit habuisse dictum precium. Pro quo Bosidar et ad eius instantiam Giuragh Dobretchouigh de Anogosta homo comitis Stefani fideuissit et se principalem constituit si dictas mulas ab aliquo repereretur vel si esset defectuesus quod ipsum emendabit et ei reficiet” (23.10. 1437), *Diversa Cancellariae*, L, 264v.

1439.

(Tužba)

“Radosauus Milutinouigh, Radan Prodanigh, Nicola Radognigh, Nicha Rayanouigh coram domino Rectore ser Johanne de Gondola fecerunt lamentum supra Medotta Miocanouigh, Radman Miocanouigh, Pripcho Miocanouigh, Nouach Gostisigh, Nicola Godoeuigh, Liubissa Tocoenuigh, omnes de Onogoste. Item supra duos filios de Radosauus Nenoeuigh de Rigiani, dicentes quod in via publica venientes Ragusium dicti accusati fecerunt eius insultum in loco Piueres do, et quod fortiam acceperunt sibi duos boues valoris de perperis duodecim. Item sclauinas in valoris de perperis nouem in castrones valoris de iperperis III, unum mantellum valoris de perperis IIII, alium mantellum valoris de perperis III, unum scutum valoris de perperis IIII, unum pocrouam valoris de grossos XX” (19.11. 1439), *Lamenta de foris*, XIII, 91.

1442.

(Kreditni ugovor)

“Nos Iuanis Radouzich, Radouaz Pochrayzich et Vuoch Nicholich vlacus de Onogostie confitemur quod super nos et omnia bona nostra obligamus nos dare et soluere ser Petro Ni. de Poza yperperos ducentos viginti sex et grossos nouem usque ad unum mensem proxime futurum. Et sit de presenti viagio. Et si ultra etc. Tenendo se etc. Hec autem etc. Judex ser Andreas de Babalio et Nicola de Stella testis” (27.11. 1442), *Debita Notariae*, XXI, 189v.

1444.

(Ugovor o službi)

“Vuchassinus Vohoeuich de Onogost etatis legiptime locauit se pro famulo ad standum, morandum et laborandum cum Iuancho Hostoych textore presente et conducente usque ad annos quatuor proxime futuros, promittens idem Vuchasinus toto dicto tempore stare, morari pro famulo cum dicto iuancho laborando et fideliter famulando et ab eo non aufugere cum aliis laborare nec furtum seu damnum aliquod comittere quimyno res et bona sua fideliter saluare et custodire more bonis et fidelis ac obedientis fmuli. Et versa vice dictus Iuanchus Hostoych promisit dictum Vuchasinum secum in domo pro famulo tenere toto tempore quatuor annorum sibi que victum, tam egro quam sano prebere et ipsum de arte suam docere et pro eius salario et mercede sibi dare et soluere quatuor vestes a famulo et unum claudum de mercina et in fine dicti temporis quatuor annorum predictorum yperperos sedecim. Pro quo Vuchassino Braycin Radouinouich eius affinis extitit plegius et fideiissor de et pro omni damno et furto quod sibi Iuancho faceret, constitutus se principalem solutorem pro omni damno et furto quod sibi faceret super se et bona sua. Renuntiantes omnes predicti dictis nominibus predictis. Iudex et testis ut supra” (22.2. 1444), *Diversa Notariae*, XXVII, 109.

1444.

(Ugovor o službi)

“Dobra alias ante baptisata nomine sumptum nominata Stoysaua relicta Radosauai Cichorich de Honogoste prouintie Bossine lingue sclauone ex certa eius scientia venit concordium cum probo viro ser Henriço olim Filippi Aragucii de Florentia presente, volente et contentante ad infrascriptam conuentionem, acordium, promissionem et pacta, videlicet, quia deta Dobra promisit et se solempniter obligauit ire cum dicto ser Henricho ubiquequam voluerit ipse ser Henricus et ab hac diem in antea usque ad annos decem proxime futuros et ultra quantum fuerit de voluntate ipsius et seruire ac famulari eidem ser Henricho et familie domus sue in omnibus seruiiis licitis que sibi imponentur seruiendo legaliter et fideliter et non faciendo nec feci promittendo aliquod factum nec dampnum in bonis ac rebus ipsius ser Henrici quiymo bona et res ipsius ser Henrici fideliter custodire et saluare more bone et fidelis famule et ancille. Et versa vice dictus ser Henricus promisit et se solempniter obligauit ipsam Dobra necnon filiam eius Radossauam infinitem tam egras quam sanas secum tenere et eis et quamlibet earum pascere, nutrire [122] alimentare ac calciare et vestire condecetes secundum condicione famularum et pro eius sallario et mercede ipsius Dobre dare et soluere secundum et prout discretioni et iudicio ipsius ser Henrici videbitur et placuerit eius quidem ser Henrici discretioni et iudicio idem Dobra liberaliter se remisit ac contenta fuit stare et parere velle quia sic actum extitit et speciali pacto conuentum inter partes ipsas. Hoc semper addito et

expresso inter ipsas partes quod tam durante quam etiam expleto tempore dictorum decem annorum ipsa Dobra nunquam aufrere nec repetere possit de manibus dicti ser Henrici nisi fuerit de voluntate et beneplacito dicti ser Henrici dictam Radossauam eius filiam. Quinymo ipsam Radossaua libere remanere et stare debeat sub potestate, obedientia et voluntatem dicti ser Henrici quantum et prout fuerit de voluntate et beneplacito eiusdem ser Henrici. Promittentes ipse partes sibi vicissim premissa omnia et singulla firma et rata habere et tenere attendere et obseruare et in nullo confinire vel venire de jure et de facto nec aliquo alio modo, jure, causa vel eneuui sub ypotecha et obligacione omnium suorum bonorum presentium et futurorum. Renuntiantes ambe et quelibet earum omnibus et singullis exceptis cauilicis, legibus, reformationis et omni jure auxilio quibus posset contra suprascripta vel eorum aliquod confacere vel venire. Hec autem carta etc. Judex ser Johannes de Volzio et Nicola de Stella testes [122v]” (27.3. 1444), *Diversa Notariae*, XXVII, 122-122v.

1444.

(Prodaja konja)

“Vuch Thodorouich de Honogoste fecit manifestum quod ipse vendidit Jacopo de Radulino unum equum precio yperperorum sexdecim grossos sex, quos confessus fuit habuisse et recepisce a dicto Jacobo emptore integre. Renuntiando. Et Giurach Albanensis riuerius curie ibi presens se constituit plezium et principalem pagatorem de predictis yperperos XVI et grossos VI in hunc modum, videlicet, quod si dictus equus acciperetur ipsi Jacobo per aliquem qui dicent sibi fuisse arreptum quod ipse soluet ipsi Jacobo dictos yperperos XVI grossos [nedostaje: VI]. Et dictus Vuch ibi presens promisit de conseruando ipsum Giurach indemnem a plezariam suprascripta super se et bona sua. Renuntiando” (24.8. 1444), *Diversa Notariae*, XXVIII, 72v.

1446.

(Tužba)

“Marinus Radoghnich de Breno coram domino Rectore ser Antonio Cle. de Goze fecit lamentum, dicens quod subtracti fuerunt sibi duo boues in Breno. Nescit per quem” (14.11. 1446), *Lamenta de foris*, XX, 242. Ispod: “Die XXI octobris 1447. Marinus suprascriptus venit et dixit quod reperit quod isti fuerunt qui furati fuerunt sibi dictos boues, videlicet, Radoe Nachodouich, Bogdanus Pribisalich de Onogoste de caton de Radiuoi Ugrinouich de Oprechiaue. [Testes:] Rados Dobricinouich, Radiuoi Bosigchouich”, Isto. Ispod: “Die XVIII decembris 1448. Ratcha Radochnina mater Marini suprascripti venit et dixit se ad eundem coram domini Rectore et iudicum dare infrascriptos, videlicet, Radoe Radouanouich de Xamostane Donogoste [?, d’Onogoste] et Radin Ratchouich de eodem loco, pro soc, qui sunt informati de suprascripto facto. Radoe Radouanouich soch suprascriptus constitutus coram domino Rectore ser Nicolino de Baxilio et suis iudicibus ser Nicola Ma.

de Saracha, ser Nicola Fr. de Goze et ser Damiano de Sorgo, juratus et examinatus suo sacramento, dixit eundo de Ragusio insimul cum Radin Ratchouich quoniam fuerunt in Tribigne aloqua sub Gliubocouo, invenerunt ibi duos boues occisos per aliquos inter quos nominavit Radoe Nachodouich et alium non nominavit super quibus factum sit lamentum, excepto dicto Radoe Nachouich [?, tako] et multos alios nominavit super quibus non est factam lamentum. Interrogatus cuius erant dicti boues, dixit se nescire, scilicet, quod dicebatur quod erant Marini Radochnich. Et quoniam ipse soch venit viago Ragusium inuenit dictum Marinum et ipsum Marinum informavit de dicta re. Interrogatus cuius coloris erant ipsi boues, dixit se nescire quia erant occisi. Interrogatus de tempore, dixit ad sanctum Michaellem de 1447. Radin Ratchouich soch suprascriptus constitutus ut supra etc. suo sacramento, dixit quod eundo de Ragusio insimul cum suprascripto Radoe Radouanouich per viam viderunt aliquos qui conducebant duos boues et ipsos conduxerunt in Tribigne aloqua sub Gliubocouo, et ipsos occiderunt. Interrogatus quos, nominavit nisi Radoe Nachodouich et quod erant XXV. Interrogatus cuius erant ipsi boues, dixit se nescire, scilicet, quod dicebatur quod erant Marini Radochnich. Interrogatus cuius coloris erant dicti boues, dixit quod erant rubei et quod unus erat aliquantulum pezatus. Interrogatus de tempore, dixit ad sanctum Michaellem de 1447”, Isto.

1452.

(Ugovor o službi)

“Gliuboe Pribisalich tessarius conduxit et acordavit Gliubissam Radichieuich de Onogosta pro annis quatuor proxime futuris, promittens dictus Gliubissa toto suprascripto tempore stare et habitare cum dicto Gliuboe et ab ipso non recedere, non furari nec furari volentibus consentire, immo res et bona dicti Gliuboe bene et fideliter custodire et sibi seruire in omnibus rebus licitis et honestis prout volet et precipiet dictus Gliuboe. Et dictus Gliuboe promisit dictum Gliubissauus tenere in domo sua tam egrum quam sanum et sibi facere expensas et ipsum nutrire, vestire et calciare secundum consuetudinem et ipsum docere artem suam et in fine suprascriptorum annorum quatuor sibi dare et soluere yperperos duodecim, unam zupam de fustagno, unum mantellum de rassa alba et unum par caligarum de panno et unam vagilanizam. Et sic insimul conuenerunt suprascripte partes promittentes attendere et obseruare. Renunciando” (24.9. 1452), Diversa Cancellariae, LXIII, 192. Ispod: “Cassa die 22 maii 1453 de voluntatem partium”, Isto.

1457.

(Kreditni ugovor)

“Nos Marcus Ostoich, Theodorus Giurgeuich de Bagnani, Theodorus Clapcich de Nixich de Onogoste et Ziuanus Valentinouich confitemur quod super nos et super omnia nostra bona obligamus nos dare et soluere Braillo Trabutinouich ducatos

auri centum duos yperperos XXXI usque ad unum mensem proxime futuros sub pena X pro cento. Tenente se etc. Renuntiando etc. Hec autem carta etc. Judex et testis ut supra” (4.10. 1457), Debita Notariae, XXXI, 111. Ispod: “Die 18 nouembris 1457, Brailus Trabutinich creditor suprascriptus confessus fuit habuisse et recepisse a suprascripto Marco Ostoich pro parte debiti ducatos auri septuaginta nouem. Renuntiantes. Judex et testis ut supra”, Isto.

1459.

(Kupoprodaja konja)

“Ruchia Popouich de Onogoste vendidit et tradidit unum equum de pillo castagnolo domino Jacobo Marini de Gondola, presenti, ementi et recipienti, pretio ducatorum quatuor, quos totum pretium fuit contentus et confessus habuisse et recepisse dictus venditor ab emptorum predictum. Pactum ad habendum, tenendum etc. Pro quo Ruchia venditorem, Radinchus Vuchcich se constituit plecium a fideiussorem et solutorem in casu quod dictus equus emeretur dicto emptori de soluendo sibi domino emptori dictum equum. Renuntiando” (17.09. 1459.g.), Div. Canc., LXVIII, 186.

1471.

(Kreditni ugovor)

“Ego Nicola Armeninouich de [prekriženo: *Subnoui*] Onogosti confiteor quod super me et omnia mea bona obligo me dare et soluere ser Francho Johanni de Sorgo ducatos auri duodecim ad voluntatem creditoris. Sub pena X pro cento. Renuntiando etc. Hec autem etc. Judex dominus Junius de Gradi et Marinus Florii testis” (4.2. 1471), Debita Notariae, XXXIX, 121v.

1477.

(Kreditni ugovor)

“Nos Peruossauus Vuchouich, Iuanis Armenouich de Onogost et Michoz Vuchotich confitemur quod super nos et omnia nostra bona obligamus nos dare et soluere Dobruscho Pribignich ducatos auri tredecim grossos 13 ad voluntatem creditoris. Sub pena etc. Tenente se etc. Renuntiando etc. Hec autem carta etc. Judex et testis ut supra” (18.12. 1477), Debita Notariae, XLVI, 100v.

1491.

(Prodaja konja)

“Radiçius Radossalich de Onogosta de loco vocato Opretine vendidit Ratcho Boglinouich et Stiepcho Boxidarouich de Ragusio presentibus et ementibus unum equum rigium qui habet unam cicatricem de una ferita in crure sinistro anteriori pro ducatis auri duobus, quos dictus Radicius confessus fuit recepisse a dictis emptoribus

pro solutionem dicti equi. Et qui Radicius tanquam principalis et Iuan Radiuoeuich et Cuietchus Miloucich de Ragusio plegii et qui se principales constituerunt super se et omnia eorum bona ad melius tenentem promiserunt dictos emptores cum eorum bonis consentire sine damno pro dicto equo ab omni persona et uniuersitate. Renuntiando. Hec autem carta etc. Judex et testis ut supra” (13.6. 1491), Diversa Notariae, LXX, 193v.

IZVORI

Državni arhiv u Dubrovniku (DAD)

- Fond: Arhiv Dubrovačke Republike i francuske uprave (1022-1814)
- Serije: Consilium Minus, Debita Notariae, Diversa Cancellariae, Diversa Notariae, Lamenta de foris, Reformationes, Testamenta Notariae

Esad Kurtović

*Ragusan Sources about Onogošt in the Middle Ages***Summary**

The known written sources about the history of medieval Onogošt/Nikšić are not scarce. The literature about this settlement is predominantly based on previous archival research and shorter documentation transmitted by rare researchers who usually deviated from the necessary research extent of the given facts. The gathered sources from the State Archives in Dubrovnik about Onogošt in the late Middle Ages could encourage and initiate the appearance of a new and more rounded approach to the history of this town. For the most part these are short mentions or fragments of excerpts that substantially enrich our knowledge about this very important area. These are sources without which this region would be far less familiar, just like the majority of other important areas or settlements in the hinterland of the Adriatic eastern coast. Being located on an extremely important caravan route, in the vicinity of Ragusa, enabled various connections, contexts and situations that can be recognized through the prism of the offered information. The region of Onogošt and its inhabitants are mentioned in almost all the series of the Dubrovnik State Archives. The sources in which this area is not directly mentioned have also been taken into consideration if they contained mentions of individuals who originated from Onogošt. There are around fifty documents covering the time from 1341 to 1491. As not all of these sources have been published previously, it is expected that historians of Onogošt/Nikšić and the surrounding area will discover here a starting point for further investigation of its medieval past.